

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 2

Første Møde.

Onsdagen den 30te Januar.

(Fortsat.)

Rotwitt: Med Hensyn til den Indsigelse, som er gjort mod Rigsdagsmanden for Thisted Amts 4de District, da er jeg enig i det Resultat, som Majoriteten i Afdelingen er kommen til, at denne Rigsdagsmand ubetinget bør tiltræde sin Plads i Rigsdagen, men det er derimod med Hensyn til det Princip, som, efter hvad der forekommer mig, møder ved dette Spørgsmaal, at jeg skal yttre mig. Det er nemlig det, hvorvidt nogen criminel Undersøgelse kan indledes imod en Rigsdagsmand paa løs Sigte af privat Mand, uden at Rigsdagen decreterer det; thi det er det, som er skeet i nærværende Sag. Paa Grund af løse Sigtelser fra de Mænd, som ikke have sat den Candidat igjennem, som de ønskede, har Thisted Amtmand besiddet en Sattedommer, der selv er en af dem, som havde arbejdet for den Iffevalgte, (Hør! Hør!) til at optage criminelle Forhør om, hvorvidt Rigsdagsmanden havde anvendt Bestikkelser, og man har stevnet hele Landet rundt mod denne Rigsdagsmand, uden at han selv var stevnet til at høre disse Vidner. (Hør! Hør!) Det er et saa farligt Princip, som her er fulgt, at jeg troer, at Rigsdagen vilde finde det rimeligt, naar jeg opfordrede Indenrigsministeriet eller Justitsministeriet til paa det bestemteste at foreholde vedkommende Dyrigheds personer, at Sligt ikke kan lade sig gjøre. (Ja! Ja! Hør!) Det er kun Rigsdagen, som har at bestemme, hvorvidt en saadan Undersøgelse bør finde Sted (Hør!). Med Hensyn til den Indsigelse, som er gjort mod Gaardmand Lars Jensen af Hjørring Amt, er jeg ogsaa enig med den Rigsdagsmand, som nys talte; dog skal jeg tillade mig yderligere at yttre, at hvad enten der foreligger en Døm for ulovlig Brændeviinsbränden eller ikke, kan jeg ikke erkjende, at en Døm som den her omhandelede, i den offentlige Mening kunde anses

vanærende, og kunde berøve en Rigsdagsmand sin Plads i denne Sal. Jeg troer, at navnlig samtlige Byder, som ere her i Salen, saavel de, som ikke ere beklædte med Embeder, som gjøre dem vante til Undersøgelse af disse Forhold, som alle de Dyrige, maae være enige i, at det var Forhold, som havde faaet saa at sige Lovlighedens Præg, saa at Ingen ansaae dem for vanærende. — Da man imidlertid af statsoeconomiske Grunde søgte at rydde op i denne Ufsik, var det, at man, som Middel herimod, i Aaret 1845 bestemte, at ingen Mand, hvem en saadan Døm var overgaaet, maatte give Møde som Medlem af Sogneforstanderskab eller Amtsraad, men netop; da det var en saa særegen Grund, troer jeg ikke, at man derfra kan drage en Analogie for det nærværende Tilfælde, og jeg paaستاer, at det ikke kan anses for vanærende at være dømt for ulovlig Brændeviinsbränden. Jeg troer altsaa, at den omhandlede Rigsdagsmand ubetinget bør admittéres til Rigsdagsalen.

Ischærning: Endnu mindre kan det komme i Betragtning, naar en Mand ikke er dømt. Jeg vil gjerne tage mig den Frihed at spørge den Rigsdagsmand, som refererede, om han ikke sagde, at Folkethingetsmanden for Viborg Amts 1ste District ikke strax burde tilstedes at deeltage i Forhandlingerne og Afstemningerne, fordi hans Valgbrev bar et usædvanligt Datum, om dette ikke var hans Hovedgrund? Og dersom det var det, saa vilde jeg stille et andet Spørgsmaal, nemlig, om ikke Afdelingerne have vidst, at deri var Rigsdagsmanden uskyldig, og at dette var en Folge af et uregelmæssigt afbrudt Valg? (Pause) Jeg antager, at det Svar, jeg ikke faaer, er bekræftende, (Krieger: Ingenlunde) og at Afdelingen altsaa meget godt har vidst, at den Omstændighed, at det omhandlede Valgbrev har et forskjelligt Datum, var en nødvendig Folge af Forhold, som paa ingen Maade kunde tillægges Rigsdagsmanden, og at det vilde være den største Krænkelse af Retfærdigheden,